

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

*Traducere neoficială a variantei engleze a hotărârii,
efectuată de asociația obștească „Juriștii pentru drepturile omului”*

SECȚIUNEA A PATRA

CAUZA ȚIBERNEAC c. MOLDOVEI

(Cererea nr. 18893/04)

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

16 octombrie 2007

DEFINITIVĂ

31/03/2008

Această hotărâre va deveni definitivă în modul stabilit de articolul 44 § 2 al Convenției. Ea poate fi subiect al revizuirii editoriale.

În cauza Țiberneac c. Moldovei,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secțiunea a Patra), întrunită în cadrul unei Camere compuse din:

Sir Nicolas BRATZA, *Președinte*,

DI J. CASADEVALL,

DI G. BONELLO,

DI S. PAVLOVSKI,

DI L. GARLICKI,

DI J. ŠIKUTA,

Dna P. HIRVELĂ, *judecători*,

și dl T.L. EARLY, *Grefier al Secțiunii*,

Deliberând la 25 septembrie 2007 în ședință închisă,

Pronunță următoarea hotărâre, care a fost adoptată la acea dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 18893/04) depusă împotriva Republicii Moldova la Curte, în conformitate cu prevederile articolului 34 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale („Convenția”), de către un cetățean al Republicii Moldova, dna Olga Țiberneac („reclamantul”), la 27 aprilie 2004.

2. Reclamantul a fost reprezentat de către dl Victor Marcu, avocat din Edineț. Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de către Agentul său, dl Vitalie Pârlog.

3. Reclamantul a pretins că, prin neexecutarea hotărârii judecătorești definitive pronunțată în favoarea sa, a fost încălcat dreptul său ca o instanță să hotărască asupra drepturilor sale cu caracter civil, garantat de articolul 6 al Convenției, și dreptul său la protecția proprietății, garantat de articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.

4. Cererea a fost repartizată Secțiunii a Patra a Curții. La 15 februarie 2006, Președintele acestei Secțiuni a decis să comunice Guvernului cererea. În conformitate cu prevederile articolului 29 § 3 al Convenției, s-a decis ca fondul cererii să fie examinat concomitent cu admisibilitatea acesteia. Ținând cont de vârsta înaintată a reclamantului și sănătatea lui precară, Președintele a mai decis, în temeiul articolului 41 al Regulamentului Curții, să acorde prioritate cererii.

5. Atât reclamantul, cât și Guvernul au prezentat observații cu privire la admisibilitatea și fondul cauzei (articolul 59 § 1 al Regulamentului Curții).

ÎN FAPT

I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

6. Reclamantul s-a născut în anul 1923 și locuiește la Terebna.

7. În anul 1949, reclamantul și părinții săi au fost persecutați de către autoritățile comuniste. Proprietatea lor a fost confiscată, iar ei au fost deportați în Siberia. În anul 1989, ei au fost reabilitați.

8. La o dată nespecificată în anul 2003, reclamantul a intentat o acțiune împotriva Direcției de finanțe a raionului Edineț, solicitând compensații pentru proprietatea confiscată.

9. La 24 decembrie 2003, Judecătoria Edineț a hotărât în favoarea reclamantului și a obligat pârâtul să-i plătească acestuia 63,885 lei moldovenești (MDL) (echivalentul a 3,901 euro (EUR) la acea dată). Hotărârea judecătorească nu a fost contestată și, după cincisprezece zile, a devenit definitivă și executorie.

10. La 23 februarie 2004, executorul judecătoresc a primit titlul executoriu.

11. Hotărârea judecătorească nu a fost executată nici până în prezent.

II. DREPTUL INTERN RELEVANT

12. Dreptul intern relevant a fost expus în hotărârea Curții în cauza *Prodan v. Moldova*, nr. 49806/99, § 31, ECHR 2004-III (extracts).

ÎN DREPT

13. Reclamantul a pretins că neexecutarea hotărârii judecătorești definitive din 24 decembrie 2003 a încălcat drepturile sale garantate de articolul 6 § 1 al Convenției și articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.

Articolul 6 § 1 al Convenției, în partea sa relevantă, prevede următoarele:

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil ... într-un termen rezonabil ... de către o instanță, ... care va hotărî ... asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil”

Articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție prevede următoarele:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

I. ADMISIBILITATEA PRETENȚIILOR

14. Curtea consideră că pretențiile reclamantului formulate în temeiul articolului 6 § 1 al Convenției și al articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție ridică chestiuni de drept, care sunt suficient de serioase încât determinarea lor să depindă de o examinare a fondului, și că niciun alt temei pentru declararea lor inadmisibile nu a fost stabilit. Din aceste motive, Curtea declară aceste pretenții admisibile. În conformitate cu decizia sa de a aplica articolul 29 § 3 al Convenției (a se vedea paragraful 4 de mai sus), Curtea va examina imediat fondul acestor pretenții.

II. PRETINSA VIOLARE A ARTICOLULUI 6 § 1 AL CONVENȚIEI ȘI A ARTICOLULUI 1 AL PROTOCOLULUI NR. 1 LA CONVENȚIE

15. Reclamantul a pretins că neexecutarea de către autorități a hotărârii judecătorești din 24 decembrie 2003 a violat articolul 6 § 1 al Convenției.

16. El a mai pretins că această neexecutare a încălcat dreptul său la proprietate garantat de articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.

17. În observațiile sale cu privire la admisibilitatea și fondul cauzei, Guvernul a susținut că consiliul raional Edineț a întreprins toate măsurile rezonabile pentru a asigura executarea hotărârii judecătorești pronunțată în favoarea reclamantului. Deoarece executorul judecătoresc a primit titlul executoriu abia la 23 februarie 2004, hotărârea judecătorească nu a putut fi executată din cauza unui număr mare de alte hotărâri judecătorești pronunțate în favoarea persoanelor supuse represiunilor din motive politice și lipsei fondurilor pentru executarea lor.

18. Curtea reamintește că o autoritate de stat nu poate invoca lipsa fondurilor ca scuză pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești. Firește, o întârziere în executarea unei hotărâri ar putea fi justificată de circumstanțe speciale. Totuși, întârzierea nu poate fi astfel încât să prejudicieze esența dreptului protejat de articolul 6 § 1 al Convenției (a se vedea *Immobiliare Saffi v. Italy* [GC], nr. 22774/93, § 74, ECHR 1999-V) și dreptul de „proprietate” pe care îl generează o creanță dobândită în temeiul unei hotărâri judecătorești irevocabile pronunțată în favoarea reclamantului (a se vedea *Roșca v. Moldova*, nr. 6267/02, § 31, 22 martie 2005). În această cauză, reclamantul nu trebuia să fie lipsit, timp de peste trei ani, de posibilitatea de a beneficia de rezultatul litigiului soluționat în favoarea sa.

19. Chestiunile ridicate în temeiul articolului 6 § 1 al Convenției și articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție sunt identice cu cele care au dus la violări ale acestor articole în cauzele *Prodan v. Moldova* (citată mai

sus, §§ 56 și 62) și *Sîrbu and Others v. Moldova* (nr. 73562/01, 73565/01, 73712/01, 73744/01, 73972/01 și 73973/01, §§ 27 și 33, 15 iunie 2004). Nu există niciun motiv de a ne abate de la aceste constatări în această cauză.

20. Prin urmare, a avut loc o violare a articolului 6 § 1 al Convenției și a articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.

III. APLICAREA ARTICOLULUI 41 AL CONVENȚIEI

21. Articolul 41 al Convenției prevede următoarele:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o violare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înantelor Părți Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei violări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă.”

A. Prejudiciul și costurile și cheltuielile

22. În cererea sa inițială, reclamantul a pretins plata sumei de MDL 63,885, reprezentând suma adjudecată care nu a fost executată. El a mai pretins EUR 10,000 pentru compensarea prejudiciului moral.

23. Curtea notează că reclamantul a prezentat observațiile sale cu privire la fondul cauzei și pretențiile sale privind satisfacția echitabilă cu depășirea termenului limită stabilit și că avocatul său nu a solicitat prelungirea termenului. Prin urmare, Curtea decide să nu acorde nicio compensație.

24. Totuși, în lumina constatării sale că autoritățile nu au întreprins măsurile necesare pentru a asigura executarea hotărârii judecătorești pronunțată în favoarea reclamantului și a faptului că hotărârea nu a fost executată până în prezent, Curtea constată că reclamantul mai este în drept să-și recupereze creanța dobândită în temeiul hotărârii judecătorești naționale (EUR 3,901).

B. Dobânda de întârziere

25. Curtea consideră că este corespunzător ca dobânda de întârziere să fie calculată în funcție de rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană, la care vor fi adăugate trei procente.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. *Declară* cererea admisibilă;
2. *Hotărăște* că a avut loc o violare a articolului 6 § 1 al Convenției;

3. *Hotărăște* că a avut loc o violare a articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție;
4. *Hotărăște*
 - (a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în termen de trei luni de la data la care hotărârea devine definitivă în conformitate cu articolul 44 § 2 al Convenției, EUR 3,901 (trei mii nouă sute unu euro) cu titlu de prejudiciu material, care să fie convertiți în valuta națională a statului pârât conform ratei aplicabile la data executării hotărârii, plus orice taxă care poate fi percepută;
 - (b) că, de la expirarea celor trei luni menționate mai sus până la executarea hotărârii, urmează să fie plătită o dobândă la sumele de mai sus egală cu rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei de întârziere, plus trei procente;
5. *Respinge* restul pretențiilor reclamantului cu privire la satisfacția echitabilă.

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 16 octombrie 2007, în conformitate cu articolul 77 §§ 2 și 3 al Regulamentului Curții.

T.L. EARLY
Grefier

Nicolas BRATZA
Președinte